

1916-03-02

AFSENDER

Anders Pedersen, Augusta
Pedersen

MODTAGER

Agnete Skovgaard, Joakim
Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Arkivplacering:
Mappe 87 nr. 51

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

2./3 16.

SKOVGAARD-MUSEET
 Mappe 87 Nr. 51

Endelig synes det som om det endelig
 minde er blevet givet
 Har I breve eller ord der nævner
 noget fra de dage. Elle har Alexander?
 I tror dog vel ikke at jeg
 ønsker det, skulle drages noget offentligt
 frem - nej, nej. Men jeg ville gerne
 at de 27 - sider vi fækket sammen,
 skulle kunne give den bedste
 slægt bedre viden om den gamle
 gamle Vartovskreds, end der blev den
 til del gennem Rørdams breve, som
 i denne tid læses hele landet over.
 Og Anna Moltke endnu en frisk, vi
 tror her noget at sige fra den tid.
 Hun skulle nok kunne det.

Det var vist meget mere, men nu
 skal I blive fri for mere den næste
 Hændelsen har endte i aftroge, som
 hun vilde ha' med til dem i Rørdams
 for Rørdams breve blev endte. Jeg har endte
 dem Ed. Klaisen, som jeg tænker kan færdig
 over, og endte om sværet over om
 de Rørdams Klaisen til endte. Hvis jeg vilde
 fra Klaisen i de første dage, hvor jeg
 fra alder tid har det med og heri om
 over straks, for det gamle billedet
 er måske over Rørdams Klaisen og jeg
 vilde gerne endte ved det. Jeg agter
 var de udv. og endte. Men ikke vilde
 være blivt det samme for Klaisen, det vilde
 være mere end vil det endte.

Gud ses bedst af de yngre som har
 opvædt meget - det siger en fransk
 mand til trost for sig selv og sit
 folk - hørte jeg i søndags.
 Og jeg bliver så glad ved hver eneste
 lille livsytning fra de folk, der for
 os lever gennem fort, bag de trykplaster.
 Ordene faldt mig nu lige i sinde, og
 kom de med her.
 Løst jeg eller har tænkt på at give
 eder om, er noget andet. Har I læst
 brevene mellem Ottefælles og Rørdam?
 Jeg kan ikke glemme den smukke
 St. Rørdam omfatter den grundtvigske
 kredse, der har jeg i Et. Jeg synes
 den er fornem og høit. Men det må
 nu blive hans sag. Men den er tillige
 så ensidig, så den giver et helt vorment
 billede af Vartov folket. Jeg tror der
 var nogle kvinder og måske også mænd,
 der bar sig ad som sødormere, men det
 er jo i grunden så rimeligt, de findes
 vist altid hvor noget så usædvanligt
 sker. Hvor lidt eller meget fra jeg
 har været med i det, kender jeg ikke,
 - men jeg er gammel nok til at tænke
 at det var på en hel anden alder

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

og værdig måde det blev taget af Grundtvigs gamle venner og tilhørere.

Jeg var med i Västov den påskesøndag, ~~at~~ ^{at} fr. var egg, forstod jeg jo ikke den gang. Men at der var noget magtigt og uimodståeligt der yttede sig gennem ham, der af sig selv en fortæller som jeg aldrig glemmer. Samme eftermiddag da jeg var kommet hjem til ^{min} mor, gik far op og ned ~~ad~~ ^{ad} galvnen med mig, mens jeg fortalte og fortalte, om alt det jeg var så fylt af.

Og jeg husker endnu noget af en afsættelse ved at far ikke kunde blive så glad ved det, som jeg var og som jeg troede han ville blive, for det var jo netop sådan ^{hans} ^{hendes} glæde som jeg aldrig ellers ^{og} ^{sin} gudstjenesten og sangen der inde.

Ja, husker jeg også nok, hvor underligt det ord faldt ned i mig: Grundtvig er egg. - Jeg tænker det var far der sagde det. Og så vidt jeg husker, lste han samme dag ind til Helsing.

G. K. Kjøbenhavn

Brevet kom en mandag

Men det var en i grundten ikke om mit barns indtryk jeg vilde skrive; men om hvordan jeg mindes det så godt - uden at jeg kan nævne bestemte udtalelser - hvor sandt og alvorligt det alt blev omfattet både hjemmet og i skoleens og senere Thuesvilles hjem, - og jeg ved det jo - i så mange mange andre.

Ja - og hvor kærligt de talte om ham; og jeg tror det - hos de alle - med en dyb forståelse af, at han sigtede end sin del i; at han stode sig som han gjorde i Kirken så var ~~den~~ dog tillige grebet og fort af Guds ånd i den stund, på en underlig veldig og levende måde. Ja

Min søsters mand, Bo Bogesen, var også i Västov den dag, han var jo meget ældre end jeg. Men når vi siden har talt sammen om den påskesøndag stod det for os begge som om vi havde fået lov til at opleve hvad det ~~er~~ ^{er}, var Guds ånd Bojis svendekke i ~~den~~ ^{den} og drager dem ind til nærværen, - opleve det på en mere omfattende måde end nogeninde siden. - Nej